

ת"פ 47640/06/18 - מדינת ישראל נגד תייסר אבו סבית - נוכח, יוסף אבו סבית - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

25 יוני 2019

ת"פ 47640-06-18 מדינת ישראל נ' אבו סבית ואח'

בפני כב' הסגנית נשיאה נגה שמואל-מאיר

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח

נגד

הנאשמים

1. תייסר אבו סבית - נוכח

2. יוסף אבו סבית - נוכח שניהם ע"י ב"כ עו"ד עבד אבו

סבית - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

- הנאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**") ואילו הנאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של **סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודה ולפי סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- כפי שנטען בכתב האישום המתוקן, ביום 15.06.2018 בסמוך לשעה 00:15, בשטח חקלאי הסמוך לקיבוץ רוחמה, החזיק הנאשם 1 בתא המטען של רכב מסוג סקודה, בחומר צמחי של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 6 ק"ג שלא לצריכתו העצמית ואילו הנאשם 2 סייע לנאשם 1 בכך ששהה יחד עמו ברכב.
- הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם, כי הנאשמים יישלחו לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינם. עוד במעמד זה, הוצהר כי כל צד יטען לעונש כראות עיניו וכי עמדתה העונשית של המאשימה הינה למאסר בפועל (בעניינם של שני הנאשמים).
- בעניינם של **כל אחד מהנאשמים התקבל תסקיר מאת שירות המבחן**, ובסופו המלצה להשית על הנאשם 1 עונש בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה ועל הנאשם 2 עונש בדמות עבודות של"צ ומאסר מותנה. בתסקיריו, עומד שירות המבחן על קורות חייהם וחיי משפחתם של הנאשמים, על מאפייניהם האישיותיים, יחסם לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש.
- מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** אשר התקבלה ביום 03.06.2019, עולה כי הנאשם 1 מתאים לביצוע עבודות שירות. ומחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 23.06.2019, עולה כי הנאשם 2 מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקר הדברים)

- בא כוח המאשימה עמד על חומרת מעשיו של הנאשם 1 תוך שנטען כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון צריך לנוע בין 14 לבין 34 חודשי מאסר. לאור כמות הסם אותה החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית, והעדר שיקולי

- שיקום, סברה המאשימה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן לעניין העונש ועתרה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם וענישה נלווית.
7. בכל הנוגע לנאשם 2 בא כוח המאשימה טען כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין 8 לבין 20 חודשי מאסר בפועל וכי יש להעמיד את עונשו של הנאשם 2 ברף הבינוני - נמוך של המתחם וענישה נלווית בשל טיב הסיוע ובהעדר שיקולי שיקום המצדיקים סטייה לקולא מהמתחם. בכל הנוגע לרכיב הקנס יצוין, כי הוסכם בין הצדדים כי הקנס שיושת על הנאשם 2 יעמוד על 30,000 ₪ (שיקוז מסכום ההפקדה בסך 20,000 ₪ שהופקדה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה והיתרה בסך 10,000 ₪ תשולם במעמד גזר הדין).
8. בא כוח הנאשמים חלק על מתחמי העונש ההולם להם עתרה המאשימה (ואולם, בחר שלא להפנות למתחמים מטעמו), כמו כן סבר הלה כי יש להתחשב בנאשמים לעניין העונש, לאור נסיבותיהם האישיות, האחריות שלקחו על ביצוע העבירה תוך שעמד על שיתוף הפעולה של הנאשמים במסגרת שירות המבחן. לאור כל אלה, ביקש בא כוח הנאשמים לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן.
9. הנאשמים הצטערו על מעשיהם, ומסרו כי לא ישובו עליהם.

דין והכרעה

10. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים על כך שמכלול מעשיהם של הנאשמים מהווה "אירוע" אחד, ובהתאם למתווה שהותווה על ידי המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון, אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן אגזור את העונש המתאים לנאשמים, תוך בחינה אם יש מקום לסטות לקולא מהמתחם שנקבע או שמא יש לקבוע את העונש בגדרו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
12. בכל הנוגע לעבירות הסמים נדמה כי אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרה הרבה הכרוכה בעבירות אלה. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.
- עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, אלא גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם ייתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 עודה נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.12.1988)). יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יוני יונה (פורסם במאגרים המשפטיים) (04.07.2012): "את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה...". עוד ראו בעניין זה, למשל, דבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (06.09.2012).
13. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתן היתרה של העבירות אותן ביצעו הנאשמים, יכולים להעיד גם העונשים אשר

- נקבעו בצדן. וכך, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית הוא 20 שנות מאסר.
14. בשים לב לכמות הסם אותה החזיק הנאשם 1 שלא לצריכתו העצמית והסיוע שזכה לו מצדו של הנאשם 2, ולאור יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שיפורט בהמשך, נדמה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה הנדון מצויה ברף שאיננו נמוך כלל ועיקר.
15. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, מבלי להתעלם שעסקין בסם ה"קנבוס" אשר נמנה עם הסמים "הקלים", ואינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים (כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סם "קל" זה עלול להסב לנאשם ולסביבתו), הרי שבשיקולים לחומרא, נתתי דעתי לכמות הסם אשר נתפסה ברשותם של הנאשמים, קרי, **6 ק"ג סם מסוג קנבוס**. ברי כי כמות זו אינה מבוטלת כלל ועיקר והגבוהה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודה. כאשר ברי כי אין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכמויות גדולות, הנספרות בקילוגרמים כדין החזקת סמים בכמות של גרמים או מאות גרמים בודדים, ובוודאי שנתון זה, בהיותו נסיבה הקשורה בביצוע העבירה, רלוונטי לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.
16. כמו כן, נדמה כי הנאשמים חישוב מעשיהם מבעוד מועד, שכן הם נתפסו עם הסמים בתא המטען ברכבם בשטח החקלאי הסמוך לקיבוץ רוחמה, באישון ליל. בנסיבות אלה, נדמה כי עמד מאחורי מעשיהם תכנון מוקדם ברמה, ולו כזו או אחרת.
17. **אשר לסיבה שהביאה את הנאשמים לבצע את העבירה**, אציין כי טענתו של הנאשם 1 בפני שירות המבחן לפיה, מצא את חבילת הסמים בדרך, וסבר כי המדובר בעלים המשמשים מזון לכבשים, אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה והורשע הנאשם, ובנסיבות אלו מצאתי לדחות מכל וכל את טענתו זו של הנאשם. מה עוד שדבריו אלו של הנאשם 1 אינם נתמכים בדברים שמסר הנאשם 2 בפני שירות המבחן. לדידי, בשעה שהנאשמים אינם טוענים לשימוש עצמי (ולו בחלקו של הסם) שנמצא ברשותם, מתבקשת המסקנה כי אלו פעלו מתוך מניע של רווח קל ובצע כסף, ובכך תרמו הם תרומה ממשית להפצת נגע הסמים בקרב החברה על חשבון שלומם ובריאותם של הציבור.
18. **בכל הנוגע לסוגיית מתחמי הענישה** שיש לקבוע בעניינם של המסייעים לדבר עבירה יצוין, כי אכן צודקת המאשימה בטענתה כי אין לקבוע בצורה אוטומטית כי מתחם העונש ההולם בעבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית (המיוחסת לנאשם 2) הינו מחצית מהמתחם שהיה נקבע אילו היה מדובר בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. אכן, לפי סעיף 32 לחוק העונשין, עונשו של המסייע לעבור עבירה הינו מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי. ואולם, ברי כי כשם שעונשו של כל נאשם בסיוע לעבירה זו אחרת צריך להיבחן לגופו, כך גם קביעת מתחם העונש ההולם בענייני צריכה להיעשות בהתאם לכלל הפרמטרים הנקובים בסעיף 40ג(א) לחוק, **ובשים לב למאפייניו ומרכיביו של מעשה הסיוע עצמו**. כך למשל, בהנחה שלעבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית בנסיבות מסוימות נקבע מתחם עונש הולם כזה או אחר, הרי שעדיין לא ניתן לומר בצורה אוטומטית שבגין כל סיוע באשר הוא לביצועה של אותה עבירה ייקבע מחצית מהמתחם האמור. זאת כאשר ברי כי אין דינו של סיוע בדמות הסעת המבצע העיקרי ברכב למקום ביצוע העבירה ועזרה במילוטו, למשל, כדין סיוע בדמות העֶבְרָה פיזית בלבד של הסם או נוכחות במקום.
19. בהקשר זה, נתתי דעתי לכך שהסיוע המיוחס לנאשם 2 אינו מצוי ברף חומרה גבוה שכן זה הסתכם בשהייתו של הלה ברכב בלבד (מבלי להמעיט חלילה בחומרת מעשיו אלה).
20. לבסוף, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, לא נגרם נזק מוחשי כלשהו. אם כי, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כפי שצוין זה מכבר, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו. לא פעם נדרשים המכורים לסמים לבצע עבירות רכוש ואלימות כדי לממן לעצמם את מנת הסם הבאה, ובעצם כך מביאים לפגיעה, פעם אחר פעם, בקניינו ובביטחונו של הזולת. גם ניתן בנקל לשער ולדמות את מסכת הסבל והייסורים שעוברים בני משפחתם וחבריהם הקרובים של המכורים לסמים, אשר נאלצים לראות את יקיריהם

הולכים מדחי לדחי ומדרדרים את חייהם אל פי תהום. זהו אפוא, אותו נזק פוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים השונות.

21. בכל הנוגע לבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**, הרי שזו מעלה כי במקרים דומים לאלו שבגינם הורשע הנאשם 1, **על דרך הכלל**, מוטלים על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממספר חודשי מאסר בפועל ועד לתקופות מאסר ממושכות. כמו כן, **קו הפסיקה הדומיננטי מלמדינו, כי מקום בו מדובר בהחזקת סם מסוג קנבוס (או חשיש) במשקל של מספר ק"ג ועד כעשרה ק"ג ויותר דינם של הנאשמים להישלח מאחורי סורג ובריה. ברי כי לא אחת, במקרים חריגים, הושתו על נאשמים גם עונשים קלים יותר בדמות מאסרים לריצוי בעבודות שירות, או לחילופין עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות ארוכות של חודשים רבים. מטבע הדברים העונש המושת על הנאשמים השונים מושפע מכמות הסם שנתפסה, סוגו, נסיבותיו האישיות של הנאשם, הליכי שיקום, ועוד.**
22. להלן מספר גזרי דין שיש בהם כדי ללמד אודות קו הפסיקה הדומיננטי בגין ביצוע מעשים דומים לאלו שבגינם הורשע הנאשם 1 (כאשר ממנו ניתן להקיש וללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הסיוע בה הורשע הנאשם 2): רע"פ 2557/12 **תמם פרדי נ' מדינת ישראל** (05.04.2012); עפ"ג (מחוזי תל אביב) 10664-12-16 **שעשוע נ' מדינת ישראל**, באיחוד דיון עם עפ"ג (מחוזי תל אביב) 14279-12-16 **אורן נ' מדינת ישראל** ועפ"ג (מחוזי תל אביב) **מסלטי נ' מדינת ישראל** (06.02.2017); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 38161-12-16 **יוסף אלעול נ' מדינת ישראל** (18.01.2017); ת"פ (שלום באר שבע) 44501-11-16 **מדינת ישראל נ' נאסר עזאזמה ואח'** (08.06.2017).
23. כאן אציין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה לעיוני מטעם הצדדים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולא או לחומרא מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך הכותרות של העבירות גרידא וכל מקרה צריך להיבחן לגופו ובנסיבותיו (ר' והשוו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)).
24. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם 1 ינוע מתחם העונש ההולם בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל; ואילו, בגין מכלול מעשיו של הנאשם 2 ינוע מתחם העונש ההולם בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשמים

25. אשר לגזירת עונשם של הנאשמים בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.
26. במסגרת זו, נתתי דעתי לעברו הפלילי הבלתי מכביד של הנאשם 1 (**ת/2**) (הכולל הרשעה אחת משנת 2008 אשר התיישנה אך לא נמחקה בגין עבירת העסקת תושב זר בגינה הושתו על הנאשם עונשים בדמות מאסר מותנה וקנס כספי) ולכך שהנאשם 2 חף מהרשעות קודמות. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשמים ולמשפחתם ככל שיושת עליהם עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות. בנוסף לאמור, הרי שנתתי דעתי לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות.
27. עוד ולקולא, ניתן להעניק משקל לתקופה בה שהו הנאשמים במעצר מאחורי סורג ובריה ותקופה לא מבוטלת נוספת תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליכי המעצר אינם עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם, יש להניח שהיה בכך כדי להדגיש עבור הנאשמים את הפסול שבמעשיהם, ואף ניתן לשקול זאת במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין.

28. עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם 2 הן בעת ביצוע העבירה והן כיום. כעולה מכתב האישום, הנאשם 2 ביצע את העבירה עת היה כבן 18 בלבד וכיום הנאשם בן 19 ואין חולק שהוא משתייך לקבוצת "הבגירים צעירים". ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והיותו ב"גיל המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבהחלט יש להידרש אליו (ראו: ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נד(3) 685 (2000)).
29. לבסוף, בית המשפט שוקל את העובדה כי הנאשמים הודו במיוחס להם ובכך הביאו לחיסכון בזמן שיפוטי יקר תוך שהנאשם 2 לקח אחריות מלאה על מעשיו. דא עקא, במקרה הנדון הודאתו של הנאשם 1 איננה מלמדת אודות חרטה כנה וקבלת אחריות של ממש. שכן, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם 1 הביע עמדה מצמצמת באשר לאחריותו לאירוע שבמוקד כתב האישום המתוקן תוך שטען כאמור, כי מצא את חבילת הסמים בדרך, וסבר כי המדובר בעלים המשמשים מזון לכבשים (יצוין כי חרף כך, הנאשם לא ביקש באף שלב לחזור בו מהודאתו). בהקשר זה יצוין, כי שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, תוך שסיפק הסבר שטחי למעשיו וכי הוא אינו בוחן את מעשיו במושגים של חשיבה מושכלת על השלכות ותוצאות התנהגותו, מתקשה להפעיל שיקול דעת אודות בחירותיו וההשלכות והמחירים שהוא ומשפחתו עלולים לשלם בגין מעשיו, מתקשה להציב גבולות לעצמו, וכי עודנה נשקפת הימנו מסוכנות להישנות עבירות בתחום הסמים.
30. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מהמלצתו של שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים, יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 **שי שעשוע נ' מדינת ישראל**, (17.05.2015); בע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל**, (17.12.2013); בע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).
31. גם לגופו של עניין, אומר בזיהירות הנדרשת, כי המלצה זו איננה עולה בקנה אחד עם האמור בגוף התסקירים, ולא כל שכן, עם חומרת העבירות המיוחסות לנאשמים. עוד ובזיהירות הנדרשת אומר כי הראיה לכך ששירות המבחן שם לנגד עיניו במקרה הנדון אך ורק את האינטרס האישי של הנאשמים, הינה המלצתו העונשית שמרוחקת מרחק ניכר ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה. קשה להלום פער כגון דא ויש בו משום התעלמות מוחלטת מכל יתר שיקולי הענישה (הדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).

32. בניגוד להמלצה זו, לא מצאתי כי בעניינם של הנאשמים מתקיימים שיקולי שיקום שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחמי העונש אשר קבעתי לעיל. כפי שציין שירות המבחן, הנאשם 1 אכן שולב

במסגרת טיפולית המיועדת לעצורי בית במסגרת שירות המבחן, תוך שהגיע למרבית המפגשים. עם זאת, הגורמים הטיפוליים בשירות המבחן התרשמו כי הלה מתקשה לשתף מעולמו הרגשי ולהביע עמדות ותחושות סביב התכנים העולים בקבוצה, תוך ששירות העריך כי הדבר קשור ולו באופן חלקי לקשיי השפה ולמאפייני החשיבה הקונקרטיים בהם הוא אוחז.

33. בסופו של יום העריך שירות המבחן כי ניתן יהא לצמצם את רמת המסוכנות הנשקפת הימנו להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הסמים בכפוף להשתלבותו בהליך טיפולי במסגרת השירות לאור הנזקקות הטיפולית הקיימת בעניינו ולאור הבעת המוטיבציה מצדו של הנאשם לבחינת דפוסיו המכשילים.

34. יוצא אפוא, כי נכון להיום, המוקדים הבעייתיים באישיותו של הנאשם, כמו גם הגורמים אשר הביאוהו לביצוע העבירה, לא זכו לטיפול שיקומי הולם, ונתרו עומדים בעינם, כך שעודנו מקנן החשש שמא הוא יחזור לעבור עבירות מתחום הסמים, מה שבתורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות. משכך, כאמור, בהיעדר הליך טיפולי או שיקומי משמעותי, הרי שאין מקום לדבר על חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.

35. בכל הנוגע לנאשם 2, שירות המבחן מציין, כי הלה אכן שולב במסגרת קבוצה טיפולית המיועדת

לעצורי בית במסגרת שירות המבחן, תוך שבתחילה הגיע לפגישות בעקביות, אך עם יציאתו לעבודה הפסיק להגיע למפגשי הקבוצה. הגורמים הטיפוליים במסגרת השירות התרשמו, כי הלה התקשה להיתרם מההליך הטיפולי בו שולב וכי נראה כי בשלב זה של חייו אינו פנוי לעבור תהליך מעמיק של בחינה עצמית, תוך שהשירות העריך כי ייתכן והדבר נובע מגילו הצעיר והיותו בעל קווי אישיות בלתי בשלים.

36. שירות המבחן אף התרשם כי הנאשם 2 מאופיין בדפוסים של אימפולסיביות וקושי בהפעלת שיקול דעת בבחירותיו; בעל מאפייני אישיות ילדותיים ולא מגובשים, כשהדבר בא לידי ביטוי בריכוז עצמי גבוה (בעיקר בסיפוק צרכיו החומריים והרגשיים); וכי הלה שחונך על ערכי המסורת הבדואית, לא תמיד מצליח להבדיל בין מחויבותו כלפי הדור המבוגר ממנו במשפחתו למחויבותו לשמור על החוק.

37. בסופו של יום לא מצא השירות לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם 2 לאור קשייו להיתרם מהליך טיפולי. כמו כן, וחרף ההערכה לפיה, עודנה נשקפת מסוכנות מצדו של הנאשם 2 להישנות התנהגות עוברת חוק סבר השירות כי יש בהליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו כדי להוות גורם מרתיע ומדרבן לשינוי מצבו וכי המשך תעסוקתו הינו בעל חשיבות רבה לשיקומו.

38. צא ולמד, כי גם בעניינו של הנאשם 2, ניתן לומר, כי נכון להיום, המוקדים הבעייתיים באישיותו, כמו גם הגורמים אשר הובילוהו לביצוע העבירה, לא זכו לטיפול שיקומי הולם, ונותרו עומדים בעינם, ועודנו מקנן החשש שמא הוא ישוב לעבור עבירות מתחום הסמים, מה שבתורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות. משכך, כאמור, בהיעדר הליך

- טיפול או שיקומי, הרי שגם בעניינו אין מקום לדבר על חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.
39. אכן לא התעלמתי מהעובדה כי מעת ביצוע העבירות שבגינן עומדים הנאשמים כיום לדין, הנאשמים, לא ביצעו עבירות נוספות. הדבר בוודאי יישקל לזכותם של הנאשמים במסגרת גזירת עונשם בגדרי מתחם העונש ההולם, אולם אין בכך כדי "להפוך את הקערה על פיה" ולהביא לסטייה ממנו לקולא.
40. ודוק, בעובדה שהנאשמים גילו "ניצני שיקום" בכך שלא ביצעו עבירות נוספות מעת ביצוע העבירות שבמוקד כתב האישום, יהיה גם יהיה כדי להביא להקלה בעונשם, אולם הדבר יעשה במסגרת גדריו של מתחם העונש ההולם. לשון אחר, אלמלא היה מדובר במי שלא שבו לבצע עבירות, אזי ברי כי בית המשפט היה גוזר עליהם עונש שלא מצוי בתחית המתחמים, כאשר משמעות הדברים היא שליחתם לריצוי מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח.
41. טרם חתימת גזר הדין, אציין כי אכן ידוע הכלל לפיו בעבירות סמים נסוגים האינטרס של הנאשם ונסיבות האישיות מפני האינטרס הציבורי בהשתת ענישה מחמירה על עברייני הסמים. יחד עם זאת, במצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב לנסיבות חייהם; לעברו הפלילי הבלתי מכביד של הנאשם 1 ולעובדה כי הנאשם 2 הינו צעיר החף מהרשעות קודמות וכי שני הנאשמים לא שבו לבצע עבירות; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - מצאתי כאמור כי ניתן בזו הפעם להשית עליהם ענישה ברף התחתון של המתחמים שנקבעו על ידי לעיל.
42. מכל המקובץ לעיל, הנני גוזרת על הנאשם 1 את העונשים הבאים:
- א. **10 חודשים מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, בניכוי ימי מעצרו.**
בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, ביום 10.09.2019 עד לשעה: 10:00 בבית הסוהר "דקל", או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.
על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, בטלפון שמספרו: 08-9787336.
- העתק ההחלטה בדחיפות לשב"ס.**
- ב. **מאסר מותנה למשך 9 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר הנאשם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.**
- ג. **מאסר מותנה למשך 5 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר הנאשם יעבור עבירת סמים מסוג עוון.**
- ד. **קנס בסך 30,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.**
הקנס יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת בית המשפט בהליך המעצר מושא תיק זה. היתרה תשולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים כשהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.
- ה. **ככל שלא ניתן לקזז את סכום הקנס מסכום ההפקדה אזי, הקנס ישולם ב- 30 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.**
- ו. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 6 חודשים מיום שחרורו מהמאסר.**
- ז. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.**
- ח. **הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.**
אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.
- מכל המקובץ לעיל, הנני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. **4 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות בניכוי ימי המעצר.**

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 23.06.2019, הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 19.08.2019, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה.

העבודות תבוצענה ב"מרכז לקשיש", האגודה למען הזקן, ברח' קדש 25 א באופקים, הנאשם יועסק במקום העסקה חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, והכול אלא אם הממונה יקבע אחרת. על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

בהסכמת הנאשם 2, הנני מתירה לממונה לבצע לנאשם בדיקות לאיתור שרדי סם ככל שיתבקש.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 30,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת בית המשפט בהליך המעצר מושא תיק זה. היתרה בסך 10,000 ₪ תשולם עוד היום.

ככל שלא ניתן לקזז את סכום הקנס מסכום ההפקדה אזי, הקנס ישולם ב- 20 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 2 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

ו. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ניתן בזאת צו להשבת המוצגים - טלפון נייד לבעליו.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - סמים, כפפות, ודיסקים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור. זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשע"ט, 25 יוני 2019, במעמד הצדדים.

ב"כ המאשימה:

אנו נשקול הגשת ערעור על רכיב עבודות השירות בגזר דינו של הנאשם 2, ואולם, לאור העובדה כי הנאשם 2 עתיד על פי גזה"ד להתחיל את עבודות השירות בחודש אוגוסט הקרוב, אין טעם בבקשה לעיכוב ביצוע בעניינו.

ב"כ המאשימה:

אבקש להוציא צו עיכוב יציאה מהארץ לנאשם 1.

החלטה

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם 1.

ניתנה והודעה היום כ"ב סיוון תשע"ט, 25/06/2019
במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיאה